

له‌گه‌ل خه‌لکی به جوانی قسه بکه‌ن

زنجیره‌ی ته‌حریف و ئیدعا

پیغه‌مبه‌ری خودا سلاوی خودای له‌سه‌ر بی‌فهرمووی: ئهم زانسته له‌نیوانی ئه‌وانه‌ی که ده‌میتن، عادل‌ه‌کان و دادوهره‌کان هه‌لی ده‌گرن و ئه‌وه له‌ته‌حریفی توندوتیژه‌کان و په‌یوه‌ندیگه‌لی ئه‌هلی باتل و ته‌ئویلی جاهیل‌ه‌کان ده‌پاریزن!

هه‌ندی‌ک له‌خاوه‌نانی ئه‌فکاری ئینحرافی له‌که‌لامی خودا وه‌ها تیگه‌یشتوونه که هاوده‌نگ له‌گه‌ل مه‌نه‌جی زانیس میراتی له‌سه‌له‌فی سال‌ه‌ نه‌بووه و له‌گه‌ل ئامانجه‌کان و نرخه‌گه‌وره‌کانی وه‌حی ئیلاهی سازه‌گار نابن. ئه‌وانه‌ن که هه‌ندی‌ک له‌و ئایه‌تانه‌ی که په‌یوه‌ندی به‌کافره‌کان نازل بوونه، هه‌ملی ده‌که‌نه‌سه‌ر بسولمانان.

له‌و ئایه‌تانه‌ی که به‌جۆری تایبه‌تی و هه‌لاوێر نازل بوونه، ئه‌حکامی گشتی ده‌ده‌ن و واتا‌کانی که‌لامی خودا ته‌حریف ده‌که‌ن به‌جۆری‌ک که بیه‌ت به‌هۆی رسوخ یان درووس کردنی چه‌مکه‌گه‌ل‌یکی هه‌له‌له‌ ژیرایه‌تی و عه‌ق‌لی عامه‌ی بسولمانان که له‌ئیسلامدا نیه.

له‌لابه‌لای ئهم زنجیره‌بابه‌تانه‌به‌ته‌حریفی مانعا‌کانی ئایه‌کانی قورئانی پیرۆز که له‌لایه‌نی خاوه‌نه‌کانی ئه‌فکاری مونحه‌ریفه و به‌ربلاو جیاوازی له‌تیگه‌یشتنی پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست و ئه‌سحابی به‌نرخ و شه‌ریجه‌تی غه‌را ئاشنا ده‌بینه‌وه.

١ - هه‌دیسی به‌ناوبانگی صحه‌ ابن‌عبدالبر، روی عن احمد بن حبیله انه قال : هو حدیث صحیح

ئهم ئایه‌ته‌بابه‌ته‌کانی ژیری له‌گه‌ل به‌نی ئیسرایل گرێه‌ست کردووه:

- ته‌وحیدی الله له‌عیباده‌ت
- ئیحسانی به‌قسه و کردار له‌گه‌ل (باوک و دایک، خزمه‌کان، هه‌تیمان و هه‌ژاران)
- به‌جوانی و چاکی قسه‌کردن له‌گه‌ل هه‌موو خه‌لکی
- نوێژکردن و زه‌کات دان.

ئینجا بوو که خودا له‌هه‌موویان په‌خه‌ی گرت و له‌پابه‌ند بوون به‌م میساقه‌ ئیعرازیان کرد و پووین هه‌لگیراوه.

ئیمه‌عه‌زه‌مه‌ت و گه‌وره‌یی بانگ‌کردن له‌ئهم ئایه‌ت به‌چه‌ندین جه‌ه‌ته‌لێی تیده‌گه‌ینن:

- ئهم ته‌وجیهه‌ په‌بانیه‌ ئیحسان و خۆشه‌فتاری قه‌ولی و کرداری پیکه‌وه‌خر کردووه‌ته‌وه.
- خودا ئیحسان و خۆشه‌فتاری زمانی و عه‌مه‌لی موقه‌ده‌م کردووه‌له‌سه‌ر نوێژ و زه‌کات، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که ئهم دوو بنه‌ما له‌روکنه‌کانی ئیسلامن، بویه، ده‌رده‌که‌وی که ئیحسان و خۆش‌ئه‌خلاق‌ی بنه‌مای ته‌واوی ریکه‌وته‌کانه‌که‌الله‌تعالی به‌وانه‌ده‌سووری داوه.

بابه‌ته‌که‌به‌کورتی

- له‌ئهم ئایه‌ته‌وه: ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ ده‌رده‌که‌وی که:
- ئهم ئایه‌ته‌بریتی له‌ته‌واوی خه‌لکه‌و به‌تایبه‌ت بو به‌رده‌نگه‌به‌ئیمان و چاک‌کاره‌کان نیه.
- بریتی له‌ته‌واوی چه‌مکه‌کانی خۆشه‌فتاری و ته‌نیا مونحه‌سیر نابن له‌ئهم به‌مه‌رووف و نه‌هی له‌مونکه‌ر.
- ته‌نیا به‌تایبه‌ت بو به‌نی ئیسرایل نه‌بووه و ئۆمه‌تی ئیسلامیش ده‌گرێته‌به‌ر.
- به‌پته‌وی باقیه‌و مه‌نسوخ نه‌کراوه. ..

هه‌ر برینیک ده‌وا به‌کی هه‌به
بجگه‌له‌ئه‌خلاق‌ی خراپ که ده‌وا نیه.
علي بن ابي طالب كرم الله وجهه

له‌ئیمامی باقر ریوايه‌ت کراوه که له‌ته‌فسیری ئهم ئایه‌ته‌وتوویه‌تی: له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دا به‌جۆریک قسه‌بکه‌ن که خۆشتان ده‌وی ئه‌وان له‌گه‌ل ئیوه‌قسه‌بکه‌ن. (تفسیر زادالمسیر ابن‌جوزی)

هه‌ندی‌ک له‌سه‌له‌ف سلا‌م‌کردن به‌ئه‌لی کتیب و غه‌یری بسولمانیان به‌په‌وا نه‌زانیوه و عوله‌ما ئه‌وانه‌یان موجاب کردووه و وتوویناوه: مه‌به‌ست له‌ئایه‌تی: ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ سلا‌م‌کردنه. (تفسیر ابن‌کثیر) بویه، ئایه‌تی: ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ بریتی له‌ته‌واوی قسه‌باشه‌کان و له‌سه‌ر جۆریکی تایبه‌ته‌مه‌ند مونحه‌سیر نیه.

حوسنی ئه‌خلاق له‌پرواله‌ت و ده‌روون

حوسنی ئه‌خلاق بریتی له‌ئهو به‌ری که مرۆف ده‌توانن له‌گه‌ل خه‌لکی به‌جوانی په‌فتار بکات و ده‌بی ئهم ئه‌خلاق و وتاره‌جوانه‌له‌ده‌روونی قه‌لبه‌وه سه‌رچاوه‌بگری و نه‌ئهو‌ی که به‌کورتی و عاده‌ت بن. چونکه له‌کاتی‌کدا که‌سیکی بسولمان له‌گه‌ل که‌سی‌کدا به‌جوانی قسه‌ده‌کات، بو ئه‌وانه‌خیر و چاکیه‌تی له‌دیدییه‌و ئه‌مه‌بنه‌مای خۆشه‌فتاری و ئه‌خلاق‌ی جوانه. (ته‌فسیری ابن‌عاشور).

پیغه‌مبه‌ری خودا فه‌رمووی: «هه‌رگیز ئیوه‌نابن به‌ئیماندار هه‌تا‌کوو ئه‌و کاته‌ی که ئه‌وه‌تان بو خۆتان خۆش بوئ که بو برا‌که‌ی خۆتان خۆشتان ده‌وی. (بخاری و مسلم) بویه، له‌کاتی‌کدا له‌ته‌وانی خه‌لکی دا نیه که له‌گه‌ل مرۆف به‌جوانی په‌فتار بکات، خودا ده‌سووری داوه تا له‌گه‌ل ئه‌وانه‌به‌جوانی قسه‌بکات و چون مرۆف ناتوانن یارمه‌تی ته‌واوی مرۆفه‌کانی تر بدات، له‌لایه‌نی که‌مه‌وه، له‌کرداری چاک و قسه‌ی جوان و ئامۆژاری ده‌ریخ نه‌کات. (تفسیر بقاعی).

په‌یوه‌ندی ده‌سوور بو قسه‌ی چاک له‌گه‌ل فیکاریه‌کانی ئهم ئایه‌ته‌چه‌یه‌?

برای خۆشه‌ویست له‌گه‌ل ئیمه‌سه‌رنج شیوازی ئهم ئایه‌ته‌به‌ده: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهََ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ [بقره: ۸۳] واته: «له‌و کاته‌دا که له‌به‌نی ئیسراییل عه‌هدمان وه‌رگرت که غه‌یر له‌خودا نه‌په‌ره‌ستن و چاکی بکه‌ن له‌حه‌قی باوک و دایک و یارمه‌تی هه‌تیوان و هه‌ژاران بده‌ن و له‌گه‌ل خه‌لکی (به‌زمانیکی) خۆشه‌وه‌قسه‌بکه‌ن و نوێژ بکه‌ن و زه‌کات بده‌ن، له‌و کاته‌بوو که جگه‌له‌لایه‌نیکی که‌م زۆربه‌یان پووین وه‌رگیراوه.»

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين سيدنا محمد المبعوث رحمة للعالمين وعلى آله وصحبه أجمعين
خودا ده فهرموی:

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ﴾. [بقره: ۸۳] واته: «ئەو کاتەى کە لە بەنى ئیسرايیل گریبەستییکی پتەومان وەرگرت کە غەیر لە خودا نەپەرەست و لەگەڵ باوک و دایک، خزمەکان و فەقیران و هەژاران بە چاکى کردار بکەن وە لەگەڵ خەلکی بە (بە زمانى) خۆش قسە بکەن و نوێژ بکەن و زەکات بدەن، لەوکاتەدا جگە لە گروویپیکى کەمینه هەموو پرویان وەرگێرایەو».

بەگانه‌گی خولق و ئەرزشەکان

ئەخلاق دۆخیکى رەگدار لە دەروونە و کە لە ئەووەو ئەفعال و ئەقوالی بى فکر و ئەندیشە دەردەچن. و ئەخلاقى باش ئەرزشیکی ئینسانیه کە هەموو دینه‌کان داوايان لە خەلک کردوو بە هەوێدان بەرەو ئەخلاق.

باشن بوونی ئەخلاق تايه‌مه‌ندیه‌که که به سرۆشتى مرۆفوه په‌یوه‌ندی هه‌یه. بێه‌ماکان و ئەرزشەکان، مەسەلەگەلیکی سابت و قابل جیاوازی نین و شوێن و رەگەز ناسن.

ئەگەر راستەقینەى مەسەلەیه‌که وه‌هایه، ئەى بۆ ئام‌بەتانه‌ى خواره‌وه دەبینین؟

بەراستی خواره‌وه کەوتن و شکستی مەترسیداری ئەخلاقى کە ئەم‌رۆ ئیمە لەگەڵ ئەو دەس و پەنجە نەرم ئەکەین لە مەنزومەى ئەخلاقیکە کە هەموو ئایینه‌کانى ئاسمانى داوايان لە مرۆف کردوو کە بەرەو ئەو پێش ب‌روا و ناکۆکى پ‌هوانى لە تەرازووی س‌فەتى ئەخلاق په‌یوه‌ندی هه‌یه لەگەڵ فیت‌هت و سرۆشتى مرۆف کە لە ئەحکامه‌که‌یدا شوین و رەگەز ناسیت، لەحالیگدا کە ئەم‌رۆ بوو‌ته هۆکارى شیواندنى س‌وباتى ئەرزشه‌ زمانى و کرداریه‌کان لە کيانى کۆمەل‌گان بریتى لە کەس بە تەنیاى و گرووپ.

● هەمووی ئەم‌بەتانه‌ له ئیمه داوا ئەکەن بۆ ئیستانت و ولام دانەوه بە چەن پرسیار کە په‌یوه‌ندی هه‌یه لەگەڵ ئەو ئایه‌ته‌ى س‌هره‌وه. ئایا بەردەنگى ئەم ئایه‌ته‌ تەنیا بەنى ئیسراييله، یا بەو جۆرەى کە عیدیه‌ک ئیدعیان کردوو بریتى دە‌ییت لەئەم ئۆممه‌تیشه؟ ئایا ئایه‌ته‌کانى شمشیر ئەم ئایه‌ته‌ى مەنسوخ کردوو یان ئەم ئایه‌ته‌ له ئایه‌ته‌ موحکمه‌گانه؟

- مەبەست لە (ناس=خەلک) لە ئەم ئایه‌ته‌دا چ کەسانیکن؟
- مەبەست بله‌ سرۆشتى پاک لەئەم ئایه‌ته‌دا چیه؟
- په‌یوه‌ندی دەسوور بۆ قسه‌ى چاک لەگەڵ تەعالیمی خودى ئەم ئایه‌ته‌ چیه؟

بەردەنگى ئەم ئایه‌ته‌ چ کەسانیکن؟

لە سیاقى ئایه‌ته‌که‌وه بەروونی و‌ها تى ئەگەبندریت کە ئەو فیرکاریانه‌ى کە لەئەم ئایه‌ته‌دا هەن، تەوجیه‌ه‌کانى لە شەریعه‌تى ئیسلامى بۆ ئیمه سابت دەکا؛ ه‌ه‌روه‌ها کە خودا ئیمه‌ى بە تەوحید و خۆش‌ره‌فتارى لەگەڵ باوک و دایک، خزمه‌کان، هه‌تیوه‌کان، مسکینه‌کان و ه‌ه‌روه‌ها نوێژ و زەکات بانگ دەکات. ه‌ه‌روه‌ها بە ئیمه دەسوور دەدا کە لەگەڵ خەلک بە باشى قسه‌ بکەین، دەى چۆن درووسه‌ کە ئەم ئایه‌ته‌ تايه‌مه‌ند بە بنى ئیسرايل بیٔ؟

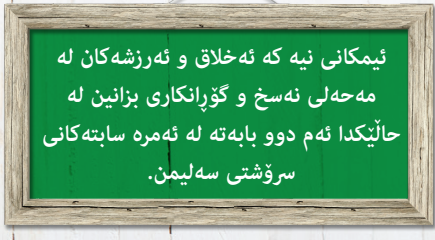
بۆیه‌ لە روانگه‌ى شەرع‌ه‌وه‌ بۆى نیه‌ کە ئەخلاق و کردارى باش تايه‌مه‌ندی بەنى ئیسرايله و جیگایه‌کى نیه‌ لە شەریکی پاک و خاوینى ئیسلام کە کۆتایى دەرى دینه‌ ئاسمانیه‌گانه؛ ه‌ه‌ر و‌ها کە دا‌بین کردنى ئەخلاق و نر‌خه‌کان لە جیگای نەسخ‌یان گۆرانکاری مەسەلەیه‌کى غەیری موومکینه، چونکە ئەم‌بەتانه‌ لە مەسەلە سابتەکانى سرۆشتى س‌ه‌لیمی ئینسانن. بە تايه‌ته‌ ئەوه‌ى کە پ‌یغهممه‌ر فەرموویه‌تى:

«من م‌بعوس بوومه‌ بۆ ئەوه‌ى کە مەکارمى ئەخلاق بە پایه‌ى ناخ‌ر بگه‌یه‌نم.» (مسند بزار: ۳۶۴/۱۵).

لەعینى حال ئیمام فەخرى رازی لە تەفسیری کەبیر و ابن جبان اندلی لە بحر الحیط دەلیه‌کانى قورئان ناو دەبات کە بریتى بوونی ئەم‌ ئاوێزه‌ بە نر‌خانه‌ بۆ ئۆممه‌تى موحه‌مه‌د و بەق‌ای ئەوان بە بى نەسخ‌ کردن دووپات دەکات‌وه. ه‌ه‌روه‌ها کە ئەم دوو ئەندیشمه‌نده‌ وتوویانه: ابوجعفر محمد باقر بۆچوونى و‌ها بووه‌ کە ئەم‌ گشتگیری ئایه‌ته‌ بەنا بە ر‌وواله‌ته‌کەى باقیه‌ و پ‌یویسته‌ بە تايه‌مه‌ندی نیه‌ و ئەم‌ روانگه‌یه‌ به‌ه‌یتره‌. (تفسیر رازی و بحر المحیط) و دەلیلی ئەوه‌ کە موسی و ه‌ارون س‌ه‌ره‌رای ج‌لاله‌ت و گ‌ه‌وره‌یى ش‌ه‌ئن و جیگایان بریار دراون کە بە نەرمى و ر‌ه‌فق لەگەڵ فیرعه‌ون کردار بکەن، و ه‌ه‌روه‌ها پ‌یغهمب‌ه‌ر بریاری پى دراو کە بە نەرمى و بە‌یى توند و تیژی ر‌ه‌فتار بکات. خودا ده‌ف‌هرم‌و‌ی: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ [نحل: ۱۲۵] واته: «بە حیکمه‌ت و ئامۆزاریه‌کى چاکه‌وه‌ خەلک بانگ بکە بۆ لایه‌نى پ‌ه‌روه‌دگاره‌کەت.»

﴿وَلَا تَسْبُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قِسْبُوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ [انعام: ۱۰۸] واته: «ئەو ئەوانه‌ى کە ه‌اوار ئەکەن لەغەیری خودا، جینیویان پى مەدەن هه‌تاکوو ئەوانیش لە‌روی دژایه‌تیه‌ و نادانیه‌وه‌ بە خوداکه‌ى ئیوه‌ جینو نەدەن.»

﴿وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا﴾ [فرقان: ۷۲] واته: «ئەوانه‌ کەسیکن کە لەکاتى

پروپه‌روویى لەگەڵ قسه‌ى خراپدا بە گ‌ه‌وره‌یى خۆیان ئەگ‌وزه‌رن. ﴿وَأَعْرَضَ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ [اعراف: ۱۹۹] واته: «ر‌ووت هه‌لگه‌رئنه‌وه‌ له‌ نەزانه‌کان.»

ابن عجبیه‌ لە تەفسیری ئەم ئایه‌ته‌دا وتوویه‌تى: ه‌ه‌ر گریبەستیک کە لەگەڵ بەنى ئیسرايل کراوه: ه‌ه‌ر ئەو عه‌ده‌ له‌ ئۆممه‌تى موحه‌مه‌دیش گ‌یراوه، وه‌ ئەمه‌یه‌ حیکمه‌تى ه‌اوردنه‌وه‌ى داستانەکانى ئەوان و باس کردن له‌ خراپیه‌کانیان له‌ قورئان تاکوو ئیمه‌ پارێز بکەین لە کەوتن بە ناوی ئەو گرفتانه، نەکا ئیمه‌یش وه‌کوو ئەوان ه‌ه‌لاک بووین. (تفسیر ابن عجبیه‌)

کۆمه‌لى موفه‌سیره‌کان لەس‌ه‌ر ئەم‌ ب‌روانه‌ کە ئەم‌ فیرکاریانه‌ بریتى ئۆممه‌تى موحه‌مه‌د دەبن وه‌ بەرده‌وامن و کۆن نه‌بوونه.

ئالووسى وتوویه‌تى: ه‌ه‌رکەس بلیت: بەردەنگى ئەم ئایه‌تانه‌ ئۆممه‌تى ئیسلامه‌ و وتەى پ‌ته‌و ئەمه‌یه‌ کە یان ئەم ئایه‌تانه‌ى ج‌ه‌هاد مەنسوخ‌ بوونه‌ یان مەبەست له‌ (خەلکی لەم ئایه‌ته‌دا) پیاوچاگانى ئۆممه‌تن، چونکە بە چاکى قسه‌ کردن لەگەڵ کافره‌کان و فاسقه‌کان درووس نیه‌، چونکە بە ئیمه دەسوور دراوه‌ کە لەعنه‌ت‌یان بکەین و ر‌ه‌خنه‌یان لى بگ‌رین و لەگەڵ ئەوانه‌دا ش‌ه‌ر بکەین، کەسیکی ئاوا لە ر‌یگ‌ای راسته‌قینه‌ دوور بووه‌ت‌وه‌. (تفسیر روح‌ المعانى)

مەبەست لە (ناس= خەلک) لەم ئایه‌ته‌دا چ کەسانیکن؟

ئەم ئایه‌ته‌ پ‌یروژه‌ لە گریبەستى گشتى قسه‌ دەکات کە خودا ئەوه‌ى لە بەنى ئیسرايل گرت‌وه‌ و پ‌یشت‌ر لەس‌ه‌رى لیکۆلینه‌وه‌ کرا کە گروویپیک ئینکاریان کردوو و ب‌روایان وایه‌ کە ئیلتزام بە ئەرزه‌شه‌کان تايه‌مه‌ند بە گەلیکی دیاریکراو و ر‌ه‌گەزیکى تايه‌مه‌ند نیه‌، پ‌ابه‌ند بوون بە نر‌خه‌کان له‌ کاتیکدا لەس‌ه‌ر ئیمه‌ واجبه‌ کە مرۆف لەگەڵ کەسه‌کان و هاوتایینه‌کانى خۆى تەعامول دەکات و بۆ مرۆف ج‌ایزه‌ کە لە کاتیکدا لەگەڵ ئەو کەسانه‌ى کە غەیری هاو ئایینن لەگەلى کردار و تەعامول دەکات، لەس‌ه‌ر ب‌نه‌ماکان و ئەرزشه‌کان پ‌ابه‌ند نە‌م‌ینى. ه‌ه‌روه‌ها کە خودا فەرموویه‌تى: ﴿وَمِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِن تَأْمَنهُ بَقِطَارٍ يُؤَدُّهُ إِلَىكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِن تَأْمَنهُ بِدِينَارٍ لَّا يُؤَدُّهُ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيَنَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ [آل عمران: ۷۵ - ۷۶] واته: «لە ئەهلى کتیب کەسێک هه‌یه‌ کە ئەگەر ئەو بە ئەمانه‌ت‌دار بزانی لەس‌ه‌ر مالیکى زۆر، ده‌یگه‌ر پ‌یئیت‌ه‌وه‌ بۆ تو، و له‌ ئەوانه‌ کەسانیک ه‌ه‌ن کە تەنانه‌ت ئەگەر بە ئەمانه‌ت‌داری بزانی لەس‌ه‌ر دیناریک ئەوه‌ له‌ تو قبوول ناکات مه‌گەر ئەوه‌ى کە بۆ هه‌میشه‌ له‌ س‌ه‌ر س‌ه‌رى پاوه‌ستى، ئەمه‌ به‌و بۆنه‌وه‌یه‌ کە (ئەوانه‌ له‌ ر‌ووانگه‌ى خۆیان‌ه‌وه‌) اووتویانه‌ س‌ه‌باره‌ت بە ئەو کەسانه‌ى کە کتیبى ئاسمانیان نیه‌ کە ه‌یچ کەس ناتوانى زه‌ره‌ریک بە ئیمه‌ بگه‌یه‌نى و به‌ خودا درۆ ده‌به‌ستن له‌ حالیکدا خۆیشیان ده‌زانن* ئەرى بەراستى کە ه‌ه‌رکەس بە گریبەست‌ه‌که‌ى

خۆى وه‌فا بکات و پارێزگارى بکات، ب‌یگومان خودا پارێزکارانى زۆر خۆش ده‌وێ.» بۆیه، چۆن ر‌ه‌وايه‌ کە خودا له‌ ئەوان په‌یمانیک وه‌ربگ‌ری کە تیگه‌یشتن له‌ و په‌یمانە ئەوه‌ بى کە ئەم‌ جۆره‌ ئەخلاق و نر‌خانه‌ تايه‌مه‌ند بە جیگایه‌کى دیاریکراوه؟ بۆیه‌ له‌ ئەم ئایه‌ته‌ ر‌وون ده‌‌ییت‌ه‌وه‌ کە مەبەست له‌ ئایه‌ته‌که‌ خەلکە بە گشتین و بە ب‌نه‌ما و نر‌خه‌کانى ر‌ه‌گه‌ز و مه‌کانیکى تايه‌مه‌ند په‌یوه‌ندی نیه‌ و ئەو کەسانه‌ى کە ووتیان: ئەمه‌ فەرمانى خودایه‌ و تەواوی خەلکی ده‌گریت، بریتین له‌:

حەزره‌ى علي بن ابى‌طالب، امام محمد بن باقر، عطاء بن ابى‌رباح، آن‌گونه‌ کە سیوطى در درمنثور نقل کرده است و دیدگاه شیخ مفسران ابن جریر طبري، فخر رازی، ابن کثیر، ابن حبان اندلسي، قرطبي، ماوردي، صاوي، بروسي، بقاعي و ابن‌عاشور له‌ تەفسیره‌که‌یانیشدا ه‌ه‌روا ه‌اتوو.

چ‌هنده‌ ئیمه‌ پ‌یویستمان ه‌یه‌یه‌ تاکوو بە ئەم‌ ر‌سته‌یه‌ى علاقمه‌ قرطبی له‌ تەفسیری ئەم ئایه‌ته‌ بگه‌ینن کە فەرمووی: «بو مرۆف شیاوه‌ کە قسه‌ کردنى له‌ به‌رامب‌ه‌ر خەلکی نەرم و ر‌وواله‌تى له‌ به‌رامب‌ه‌ر ه‌ه‌ر کەسیکی چاکه‌کار و خراپ‌کار، ئەهلى سوننه‌ت یان بیدعه‌ت بە بى موداهینه‌ بیٔ.» بۆیه، ئایه‌تى: ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ تەواوی خەلک ده‌گریت.

مەبەست لە ئەخلاقى باش چیه؟

لە شیوازی ئەم ئایه‌ته‌وه‌ وه‌ها دەر ده‌که‌وێ کە گشت گیری و شموولى چاکه‌ بوونى ر‌ه‌فتار دە‌بى بۆ ه‌ه‌موو یه‌کسان بیٔ و بۆ کەسانیکى بە تايه‌ت نە‌یئف چونکە ئەم جۆره‌ دیاری کردنه‌ کە بریتى له‌ وتار و کردار بیٔ س‌ه‌باره‌ت بە دایک و باوک، هه‌تیوه‌کان و ه‌ه‌ژاره‌کان، باش دەرنايه‌ت کە کە مەسەلەیه‌کى گشتى بە تايه‌مه‌ند بزاینن.

ئەو ر‌ه‌وايه‌تانه‌ى کە له‌ ئین عه‌باس ه‌اتوو کە ئەم‌ واته‌ تايه‌مه‌نده‌ى هه‌یه، بەلام س‌ه‌ره‌رای ئەمه‌ حافظ ابن کثیر لیکۆلینه‌وه‌ى هه‌بووه‌ کە تەفسیری هه‌ندیک س‌ه‌باره‌ت بە وشه‌ى (حسن) کە ئەو وشه‌ تايه‌مه‌ند ده‌کات، گشتگیری واتاکه‌ى ئەو وشه‌ لانا‌بات و لەگەڵ ئەوه‌شدا د‌ه‌رواته‌ واوی. واته‌. لەگەڵ ئەوانه‌دا بە باشى قسه‌ بکەن و له‌ به‌رامب‌ه‌ر ئەوانا بە نەرمى ر‌ه‌فتار بکەن. کە له‌ ئیوانیدا ئەمر بە چاکه‌ هه‌یه، ه‌ه‌ر وه‌ها کە حسن بصرى له‌ تەفسیری ئەم ئایه‌ته‌دا وتوویه‌تى: ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ واته: مەبەست لە قسه‌ى باش، ئەمر بە

مه‌عرووف و نەه‌ى له‌ مونک‌ه‌ر، حیل‌م و س‌ه‌بوورى، لیب‌ووردن و گ‌وزه‌شت و وتنى قسه‌ى باش لەگەڵ خەلک، ه‌ه‌روه‌ها کە خودای ت‌ع‌الا فەرموویه‌تى و ئەمه‌ بریتى ه‌ه‌ر ئەخلاقىکی چاک و ر‌ه‌زایه‌ت بەخش ده‌بیٔ.

